

Så var det dags för 39:e upplagan av Gothenburg 1000. Redan på fredagen den 2 december var det full aktivitet på banan från middagstid till långt in på natten.

Vi hade 45 förare anmälda till start, men tyvärr fick vi några återbud på grund av ryggsnitt och annat elände. Så när kvalet startade på lördagen var det bara 39 besiktigade bilar till start i Production-24.

Innan tävlingen startade tackade Sveslot sin förre ordförande Mia Ekman för ett mycket gott arbete under de inledande nio åren. Det var Lars Harrysson som höll tacktalet och överlämnade presenter.

Så var det kvaldags. Robban Hjelm tog tidigt tag i taktpinnen med sina 5.254, men när klubbens bästa förare Eric Signal hade kvalat så ledde han på 5.213. Olli Kantamaa mäktade med 5.237, men åt Michael Landrud var det som vanligt inget att göra, han körde 5.183.

Nu skulle det köras fem finaler 8 x 3 minuter. Jag hade hamnat i final-E tillsammans med förare man inte brukar se i den sämsta finalen. Här hade Torgny Nordgren, Lars Harrysson och Tommy Nilsson hamnat av någon underlig anledning. Harrysson fick drevras under resans gång och Tommy Nilsson hade en knasig bil som man fick knuffa till start vid varje stopp. Mot slutet av racet funkade den dock klanderfritt och jag kunde turligt hålla undan med liten marginal. Åt Torgnys 236.06 hade ingen en chans. Anders Strand, Christian Nørkjær och Rolf Ax tog de sista platserna.

I final-D var Lasse Pettersson tidigt borta efter ett långt depåstopp. Unge Viktor Bergman hade ett bastant grepp om förstaplatsen men ett drevras gjorde att Bosse Åkesson slank förbi och Viktor fick nöja sig med andraplatsen. Peteris Taurins fixade tredjeplatsen. Om fjärdeplatsen stod fajten mellan Lasse Maté och Pigge Elfström, Maté tog hem den med ett drygt halvvarv. Flickorna Emilia Sinisaari och Mia Ekman avslutade fältet.

Johan Thorsson började i depå i final-C och hade mera trubbel under resans gång.

Christer Helgesson och Kennet Signal kämpade i topp men åt Kennets 252.47 stod han sig slätt. Edijs Zaks blev trea före Mikael Svensson och om femteplatser var det tuffa tag. Danne Ax, Thomas Werner och Victor Thorsson hamnade i nämnd ordning inom ett varv.

Lars Nørkjær hade ideliga problem i final-B och fann till slut för gott att bryta. Det var en trio som kämpade om förstaplatsen. Uffe Törn jagade Kari Sinisaari på slutet och fixade med 7/100 marginal att knipa andraplatsen, han hade dock två varv upp till segraren Graeme Stephenson som körde 251.59. Bakom denna trio fanns ingen spänning mellan Janne Ekman, Steen Michaelsen, Heikki Sinisaari och Anna Kantamaa.

I final-A hade hemmaförarna Robban Hjelm och Lasse Törn missflyt med drevras och annat skit, Robban bröt till slut. Åt Michael Landrud fanns det inget att göra åt, han vann på 262.66. Om andraplatsen kämpade Stockholm mot Göteborg ända in i kaklet. Michel Lorin kom starkt på slutet men Eric Signal höll undan med nästan ett varv. Efter denna trio kom Olli Kantamaa, Erik Noltensmejer och Mikael Gustavsson vars bil tappade ett hjul under racet.

1.	Michael Landrud	Scalextricklubben	262.66
2.	Eric Signal	GO-69	256.45
3.	Michel Lorin	Stockholm	255.43

Nu blev det en timmas träning med Open-12 bilarna innan det var klart för kval igen. En viss Michael tog TQ med 4.538 före Lars Nørkjær 4.5551 och Olli Kantamaa. Två GO-69:are som kvalade bra var Eric Signal med 4.690 och Mia Ekman 4.707.

Final-E hade en otursgubbe i Pigge Elfström som fick bryta med trasig bil. I toppen var det en hård fjäkt mellan Johan Thorsson och Lasse Pettersson, de låg helt lika inför sista bytet där det möttes på vitt och rött spår. Lasse tog hem förstaplatsen med dryga varvet. Lasse Maté kämpade ner Anders Strand om tredjeplatsen och Rolf Ax slog unge Christian Nørkjær.

Inga haverier i final-D. Christer Helgesson var rätt så överlägsen i denna final. Han jagades dock av två unga finskor som kämpade vilt om att bli tvåa. Emilia Sinisaari hade till sist knappa varvet till godo på sin kompis Anna Kantamaa.

Thomas Werner tog fjärdeplatsen knappa varvet före Bosse Åkesson och Mikael Svensson. Själv blev jag sist utan chans på de övriga.

C-finalen var ännu ett heat utan haverier. Ordningen var tidigt fastställd och finalen blev odramatisk. Kennet Signal vann på finfina 284.11 före Torgny Nordgren, Danne Ax, Tommy Nilsson, Robban Hjelm, Victor Thorsson och Viktor Bergman.

I final-B kom ett haveri igen, det var Heikki Sinisaari som hade ett långt depåstopp. Även i denna final var ordningen tidigt fastställd och alla låg kvar på sina platser som var enligt följande. Janne Ekman 282,55 före Lasse Törn, Kari Sinisaari, Michel Lorin, Erik Noltensmejer, Edijs Zaks och Mia Ekman.

I A-finalen var det länge en match mellan Landrud och Nørkjær och om de skulle kunna matcha Kennet Signals 284.11. De hade båda en prognos på 284 varv så det var spänning in i det sista. Landrud körde som vanligt starkt på slutet och vann finalen på 287.07 och Nørkjær tog sig över 284 varv med två sekunder kvar och slutade på 284.44 och knep silverplatsen. Det var tätt om platserna bakom. Graeme Stephenson 281.32, Olli Kantamaa 279.67, Steen Michaelsen 276.05, Eric Signal 275.07, Peteris Taurins 273.49. Den ende som hade en bil som inte kunde hänga med var Mikael Gustavsson. Janne Ekman knep fjärdeplatsen totalt på 282.55 och Torgny Nordgren sjätteplatsen på 281.32.

1.	Michael Landrud	Scalextricklubben	287.07
2.	Lars Nørkjær	Danmark	284.44
3.	Kennet Signal	GO-69	284.11

Efter denna final tvättade vi banan och soppade in den för att börja träningen med Eurosportbilarna. Denna träning höll på till framåt midnatt.

På söndagen kom 31 bilar till start och tävlingen kördes med fyra semifinaler 8 x 3 minuter och med en final för de åtta bästa 8 x 5 minuter.

Under kvalet tog Uffe Törn tidigt ett kraftigt grepp om förstaplatsen med tiden 4.238. Denna tid höll sig tills det var två kvalare kvar. Då klämde Olli Kantamaa till med 4.191. Till sist blev det Landrud som tog sitt tredje TQ med 4.140.

I semi-D fick Viktor Bergmans bil ett tidigt pinionsläpp och han hamnade på efterkälken. Bosse Åkesson och Lasse Pettersson kämpade i toppen, men ett drevras för Lasse gjorde att Bosse kunde vinna komfortabelt på 273.31. Lasse körde upp sig till andraplatsen. Om tredjeplatsen var det hårt mellan Pigge Elfström och Mia Ekman. Inte var det damerna först här inte. Nej Pigge var med sina 264.68 nästan varvet före Mia. Viktor körde upp sig till femteplatsen före Anders Strand och Christian Nørkjær.

Vilken början det blev i semi-C för far och son Thorsson. Victor startade i depå och Johan hann bara ett varv innan han brakade in i en bil på startrakan. Det gick så illa att han var tvungen att bryta, chassit var i två delar. Victor kom först igång på riktigt när halva semifinalen var körd. Graeme Stephenson hade grepp om förstaplatsen hela tiden och vann på 291.51. Hårt blev det till slut om andraplatsen. Anna Kantamaa hade andraplatsen som i en liten ask men rött spår spelade henne ett litet spratt, så när Janne Ekman avslutade med en 38:a runda fick hon ge sig, 288.57 mot 285.88. Även Emilia låg

bra till för en framskjuten placering men en 28:a runda på lila gjorde att Mikael Gustavsson kunde klämma sig förbi med nästan ett varv. Micke Svensson slutade sexa. I semi-B kom de första resultaten över 300 varv. Det var Lars Nørkjær som vann på 303.08 före Kennet Signal 301.11. Även trean var och nosade på detta, med sina 299.89 knep Steen Michaelsen tredjeplatsen. Torgny Nordgren och Eric Signal hade en dust som Torgny vann. Kari Sinisaari och Michel Lorin hade även de en kamp som Kari vann. Christer Helgesson hade problem med kontakten till och från. Danne Ax hade en spräckt pinion i semi-A och fick aldrig riktig ordning på bilen och fann för gott att bryta. Erik Noltensmejer hade inte det rätta krutet i sin motor och kunde inte köra till sig en finalplats. Det fodrades att man fixade 300 varv för att nå finalen och det gjorde dessa sex i semi-A. Olli Kantamaa 309.41, Heikki Sinisaari 309.00, Michael Landrud 306.82, detta trots ett drevras. Edijs Zaks 304.82, Uffe Törn 302.76 och Peteris Taurins 300.80.

FINAL GOTHENBURG 1000 2011. Åtta laddade förare på förarplatserna och åtta bilar på startlinjen. Finalen hade knappt börjat förrän Ollis bil fick pinionsläpp och han lämnade ett handikapp direkt på 20 varv. Efter cirka 13 minuter brann Lars Nørkjærs motor upp och den nyinsatta höll inte måttet så han bröt. Michael Landrud höll i taktpinnen efter Ollis olycka och blev aldrig hotad.

Han tog hem sin tredje viktoria och gjorde ett hattrick i både kvalsegrar och finaltriumfer. Olli gjorde en formidabel uppkörning och hade under sista segmentet en svettig kamp mot sin finske kollega Heikki Sinisaari. De kämpade sida vid sida de sista fem minuterna och körde båda 69 varv, men Heikki fick se sig omåkt med 14/100. Ännu hårdare var det om fjärdeplatsen mellan Edijs Zaks och Uffe Törn. Uffe hade fjärdeplatsen tills det återstod mindre än en sekund, och fick se sig slagen med 2/100. Peteris Taurins slutade sexa före Kennet Signal som knäckte pick-upen efter halva finalen.

1.	Michael Landrud	Scalextriclubben	530.83
2.	Olli Kantamaa	Finland	515.96
3.	Heikki Sinisaari	Finland	515.82

Så var det bara prisutdelningen kvar, efter en intensiv veckohelg. Allt hade fungerat till punkt och pricka och vi kunde andas ut. Man vet ju aldrig vad som kan hända med datorer och annat under ett race.

Vi tackar alla våra gäster som gjorde detta till en härlig tävlingshelg och hälsar dem välkomna nästa år då vi firar Gothenburg 1000 fyrtio år.

Berna

Och här följer det ni väntat på:

En konduktör kollade biljetterna för andra gången, vilket irriterade en resande.

- Tror ni att vi har förökat oss under resan?
- Det bryr jag mig inte om. Barn under sex år åker gratis.

Domaren: Varför stal ni denna bil?

Jag hade bråttom till jobbet.

Varför tog ni inte bussen?

Jag har inte körkort för buss.

Hur botade veterinären din anka?

Han använde kvacksalva.